

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH.TAVLIN.COM
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH.TAVLIN@
YAHOO.COM

תורה תבלין

בראתי יצד הרע ובראתי לו

MONSEY EDITION

24 MARINER WAY MONSEY NY 10952

TORAH TAVLIN

לעילוי נשמת
ר' אברהם
יוסף שמואל
אלטר בן ר'
טובי ז"ל
ורעינו ישיא
רחל בת ר'
אברהם
שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת יתרו ... כ' שבט תש"פ SHABBOS PARSHAS YISRO ... FEBRUARY 15, 2020

הדלקת נרות שבת - 5:11 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:55 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:31 | סוף זמן תפילה/ להג"ר א"א - 10:24
זמן לתפילת מנוחה גדולה - 12:40 | סקיעת החמה שבת קודש - 5:30 | מוצ"ש ק צאת הכוכבים - 6:20 | צאה"כ / לרביעי חם - 6:42

טיב התבלין

באתר וועבז'יב גמלא חסד ומשפט שליטתו שר השטות יחולק עולמו

ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא
הנה שם הר האלקים (יה-ה) - אם תבקשנה בכסף וכמטמונים תחפשנה
אנה נראה לרמו שהתורה באה ללמדנו שנראה ונלמד מדרכיו של יתרו כמה
ענינים נאים ונעימים אשר בזה אכן ראוי שיעשה ההכנה למעמד קבלת התורה
ושמיעת העשרת הדברות מפי עליון. בכך אשר הואם שיתרו עזב את ביתו והיכול
ואת כל אשר לו והלך למקום תורה כאשר בפסוק זיבא יתרו חתן משה אל המדבר
פדש רש"י אף אנו יודעין שבמדבר היו, אלא בשבחו של יתרו דבר הכתוב, שהיה יושב
בכבודו של עולם ונדבו לבו לצאת אל המדבר, מקום תורה לשמוע דברי תורה.
כי התורה תמצא רק באיש אשר מיחל לקראתה ומוותר על מנעמי העולם הזה ואף
מוכן לעזוב עבודה הכל ולצאת אל המדבר, על מה עזב יתרו את הכל והלך למקום
תורה; לשמוע דברי תורה. רק על שמיעת דבר מה מהתורה היה מוכן ומזומן להיטלטל
במדבר הרחק ממעונו ומחילו, אכן בזה העובדה של מסדות נפש ראוי ויאה לפתח
פרשת קבלת התורה. ע"כ קבעו את פרשת יתרו בתורה קודם למתן תורה אף שיש
הסוברים שיתרו בא רק אחר קבלת התורה, להורות שהתורה לא תקנה שביתה אלא
בלב העמלים בה והחפצים בהבנתה באמת, משחרים את פניהם לצאת לדרכים רק
בעבור שמיעת דבר תורה, בהם אכן תדבק התורה ותפעל בהם את רוממותה וכאשר
אמר חז"ל (ברכות סג): אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה.
ומבואר שבפרשתינו נכתבו שני השמות של בני משה כאשר אף נוסף טעם קדיאתם
באלו השמות, שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה, ושם האחר אליעזר כי
אלקי אבי בעורי, בדרך העבודה יש לרמו בזה אשר ביקש משה רבינו לחזק ברכיים

עיונותך אתבונן

קטת ורב אהרן זצ"ל אבטשין שליטתו בעלמ' שוה אהרן

כבר את אבך ואת אמך למען יארכו ימך על הארמה אשר ה'
אלהך נתן לך ... (כ"ג) בבבואר מצות כיבוד אב ואם

אנה הספרנו כתב, "חמשה דברות הראשונות כולו אומר כבוד לקל ית". ודבריו
תמוהים מאוד, שהרי כיבוד אב ואם הוא מצוה "בין אדם לחבירו", ואינו מצוה "בין אדם
למקום", ואבאי איכלל בכלל החמשה דברות הראשונות שאומר כבוד לקל יתברך?
הנה נקדים דברי הספר החינוך (מצוה לג) מש"כ לבאר מצות כיבוד אב ואם חז"ל,
"משרשי מצוה זו, שראוי לו לאדם שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה, ולא
יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שוו מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלקים
ואנשים, ושיתן אל לבו כי האב והאם הם סיבת היותו בעולם, ועל כן באמת ראוי לו
לעשות להם כל כבוד וכל תועלת שיוכל, כי הם הביאוהו לעולם, גם ינעו בו כמה
יגיעות בקטנותו, וכשיקבע זאת המדה בנפשו יעלה ממנה להכיר טובת הקל ברוך
הוא, שהוא סיבתו וסיבת כל אבותיו עד אדם הראשון, וכו', עכ"ל. ומבואר מדבריו,
שהתכלית של מצות כיבוד אב ואם היא להכיר להם טובה על כל מה שעשו ותרמו
בעבורה, ועל ידי זה יבא לידי הכרת הטוב להקב"ה על כל מה שהאדם עושה וטוהו
עמו. וצ"ב דמחו הקשר בין הכרת הטוב שלהם, ולהכרת הטוב של הקב"ה, שע"י

courtesy of thvaminim.com

כושלות אשר בכל דור ודור יהיו מצבים של בני אש אשר ירגישו בעצמם והרגשה
של, 'ארשוני מהסתפח בנחלת השם' שהיא בחינת שם 'ארשם', אשר מרגיש שנדחה
ח"ו מלפני ה' והש כבידות ועצלות בכל אבריו וגידי, אכן מהו העצה לדעת
שאיינו נכון כלל וכלל וקרוב ה' לכל קוראיו, לזה קרא את שם בנו השני 'אליעזר'
על 'כי אלקי אבי בעורי', לומר שאינו דחוי אלא השם יעוררו תמיד להתקרב אליו.
ובעבור שתהיה החיוק כל ימיו מול עיניו קבע אותם בשם בניו אשר קרובים
אליו ואף משתמש תמיד בשם, לעודר כי בעת שצריך ישועה ועזרת ה' מן המיצר,
יהיה הידיעה ברורה והדברים קבועים וקיימים בלבו שחסד ה' יתמכנו בימך צדק.
כן גם בומנים שנותנים שבה והודיה להשם על החסד שעשה עמו בכל עת, לא די
לצאת י"ח באמידת דברי שבח בעלמא אשר בודאי חשבים הם לעצמם ביותר, אך
צריך להיות בניין של 'הקדבן קרבן תורה', שיקריב ומסדר מעצמו למען ה' שהטיב
עמו, כפי שאכן רואים אצל יתרו אשר מיד אחר ששמע את הניסים והנפלאות שעשה
ה' לאבותינו במצרים ועל גבי ים סוף, אחר אמירתו 'ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד
מצרים ומיד פרעה', תיכף, יזקק עולה ונחםם לאלקים, כלומר שצריך שתהא ההודאה
הקוקה על לוח ליבנו, לכבוד תמיד את נפלאותיו ואותותיו העצומים שעשה עם
אבותינו ועימנו בצירוף הקרבה מעצמנו להש"ת בקבלה טובה וחוקה הנמשל
להקדבת קרבן, בים הציננות, המח והלב אנו יכולים להקריב לפניו. לא זו אף זו, עצם
הקדבת קרבנו של יתרו באה רק על מה שנותר ונודע לו שיש אלקים בארץ, על
אות כמה וכמה אנו, בניו של הקב"ה בארצנו בכל יום מאה ברכות מהם ברכת
המצוות שבה וברכת הנתן חובה עלינו להתבונן באמיתותו והכרתו שישם הוא
מלך העולם, ולא די באמרה גרידא, אלא להיות עם זה בפועל ולקיים את המצוות
כבני מלכים ועם רצון להקריב תורה על כל הטוב אשר גמלנו.

שמכיד להם טובה יבא להכיר טובה להקב"ה?
ונראה בעוה"ת לבאר הענין על פי דברי החובת הלבנות שכ' (שער ד', פ"ג)
חז"ל, "שהבורא יתברך מרחם על האדם יותר מכל מרחם, וכל רחמים והמלה שיהיו
מוולתו עליו, כולם הם מרחמי האל והמלתו, כמ"ש הכתוב: ונתן לך רחמים ורחמך
הקב"ה, עכ"ל. ר"ל, שכל רחמים והמלה שאדם מרחם על חבירו, כולו הוא מרחמי
הקב"ה, ואפילו כשאב ואם מרחם על בניהם, אחר רחמים והמלה שהוא בלבם
לחיים עם בניהם, רק הוא משום שהקב"ה מרחם עליהם, וכן הוא לענין כל טובה
שאדם עושה עם חבירו, הוא רק משום שהקב"ה רוצה להיטיב עמו, אבל אין חבירו
סיבת הטובה, רק הקב"ה. אי"כ מובן הייטב, דבעצם חובת הכרת הטוב אינו רק
לאביו ואמו, אלא גם להקב"ה שהוא המקור של כל רחמים והמלה. וקודם שיכיר
האדם שכל הטובה הבא לו הוא מהקב"ה, חייב להכיר למי שמייטב עמו, והוא יסוד
של מצות כיבוד אב ואם שיבא לידי הודה להקב"ה. והוא כוונת חז"ל, "הכופר
טובתו של חבירו סופו שיכפור בטובתו של הקב"ה". ונמצא, דיסוד של מצות
כיבוד אב ואם הוא ענין של בין אדם למקום וזה תכלית של כל הבריאה שיהא
האדם מכיר טובה להקב"ה, כדמבואר מדרבנן (סוף פר' בא), וע"כ העבודה מוטלת
על האדם להיות כל ימיו מכיר טובו וחסדו של הקב"ה והודך להכיר הטובה הוא
ע"י עסק בעבודתו ה' כדמבואר דבריו החובת הלבנות שער עבודת אלקים

A SERIES IN HALACHA LIVING A 'TORAH' DAY

הלכה למעשה

The Greatest Mitzvah of All (162) - ותלמוד תורה כנגד כולם
Supporting Torah Study. Last week we introduced the topic of supporting *Torah* financially. We listed six sources for this obligation. It can be fulfilled by giving directly to *Torah* scholars, to institutions of learning like Schools, *Yeshivos*, and *Kollelim*, paying tuition for those who cannot afford it, purchasing and distributing *seforim* to learn from, and even purchasing prizes that encourage young people to learn.
Merits and Segulos for Those Who Support Torah. The RM'A (1) brings from the **Tur** that one who supports *Torah* learning is as if he himself learned. (This does not exempt him from setting aside minimal time every day and night to learn *Torah*. Rather, it is like he learned additional *Torah*.) The **Teshuvos Me'il Tzedaka** (2) quotes from the **Rokeach** that one will merit in the World to Come not just reward for supporting *Torah* study, but actual knowledge of *Torah* that he did not acquire in this world. The **Chofetz Chaim** (3) brings this concept and adds that it is a simple self-evident fact. This is because in the World to Come, rewards are emanations from the spirituality of the *Torah*, and to receive them one must know the *Torah*.
Important Lesson. A rich supporter of *Torah* once asked **R' Aharon Kotler z"l** why he needs to put any effort into learning (more than a minimal amount each day and night to be *yotzei* the obligation) - he'll just support *Torah* study as he is doing now and will merit *Torah* knowledge in the World to Come. R' Aharon told him: "I'm not worried about your *Olam Haba*; I'm worried about your *Olam Haze*." He meant to teach him that the joy of *Torah* study is not just in the next world but also in this world.
Additional Rewards For Supporters of Torah Study.
1) **Protection.** Just as learners of *Torah* enjoy extra protection (4), supporters will be protected even from premature death itself (5)
2) **Techiyas Hameisim.** The *Gemara* (6) states that only the "*Dew of Torah*" will revive the dead for all those connected to *Torah*

הוא היה אומר ...

R' Moshe Kobriner z"l would say:
"Rashi explains that the word 'encamped' is written in the singular form because the Jewish people were like one person with one heart - they were totally united. Only through the power of unity are the Children of Israel capable of standing 'opposite the mountain' - opposite the mountain of hatred that surrounds them."

The **Vilna Gaon z"l (Hamaor Hagadol, page 834)** is quoted as follows:
"The last *Mishna* in *Shas* tells us that *Hashem* will endow each righteous person with 310 worlds (ש"י) as it says 'להנחיל אהבי' as it says 'יש. There are 613 *mitzvos* along with seven Rabbinical *mitzvos*, giving a total of 620. From each *mitzvah* we perform we create a *malach* (angel). One who does all 620 *mitzvos* creates 620 *malachim*. Each *malach* is 2,000 *Parsaos* (*Chullin 91b*. A *Parsah* is 8,000 *Amos*.) Consequently, one who does all the *mitzvos* creates 1,240,000 *Parsaos* of *malachim* (620 multiplied by 2,000). Since the world is 4,000 *Parsaos* (see *Pesachim 94a* and *Tosafos*, excluding the desert which is a place that lacks water and life), to contain all these *malachim* we need 310 worlds (1,240,000 divided by 4,000 is 310)!"

A Wise Man would say: "Laughing at our mistakes can lengthen our own life. Laughing at someone else's can shorten it."
Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

מאת מו"ר ברוך זירטפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך קלבלנד הי"ט
study, and this will also help for the supporters.
3) Antidote Against Yetzer Hara. The *Gemara* (7) says that the only antidote to help one manage his *Yetzer* is *Torah* study (*Torah Tavlín*). **R' Yonason Eibschitz z"l** (8) says that this power also flows over to the supporters of *Torah*.
4) Atonement. *Torah* study brings atonement for sin (8). *Chazal* (9) say that supporters also merit this (might mean partial atonement).
5) Sons are Talmidei Chachamim. This merit is mentioned in the *Zohar* (10) The *Netziv* (11) based on *Pesachim 53b* says that supporters of *Torah* study will often merit the Heavenly help to say timely *Torah* insights and *Chiddushei Torah* as well.

בין הריחים - תבלין מדר הוי"ו
The Torah Goes by the Order of the Posuk - Berachos 41a
The rule is that a food that is more חשוב has been mentioned earlier in the *posuk* of the 7 *minim*, is more *chashuv* and therefore has *kadima*. However, there are other factors that give *kadima*. For example, even though ארץ is mentioned before דבש, since דבש is closer to the (second) word ארץ than גפן is, it gets *kadima*. The **Gri"z** was asked, how do we know the *Torah* was specific with this order? Maybe the *Torah* just wanted to list items found in *Eretz Yisroel*, but the order in the *posuk* is arbitrary? He answered that there is nothing random or arbitrary in the *Torah*! When the *Torah* wants to teach us that Moshe and Aharon are equal, it did this by sometimes mentioning Moshe first and sometimes mentioning Aharon first. We see clearly that order in the *Torah* has a reason.
R' Chaim Kanievsky shlit"א was asked the following *shaila*. A couple had a child after many years and wanted to give a donation out of gratitude. The choice was either to a fertility clinic or a foundation for the blind. R' Chaim quoted *chazal*: עני, סומא, "ארבעה חשובים כמות, עני, סומא, מרור" This order is specific. As we find the order of preference of vegetables to be used for *paskens* the order in which they're listed in the *ט* (as per ר"ף"ו) (R' Chaim said give the donation to the blind as they are mentioned first!

(1) י"ד רמ"א (2) 1705 (3) שמירת הלשון (4) סוטה כא
(5) ברכות סג; בסוף העמוד (6) מנחות קיא; (7) ל' (8) י'
ראש השנה יח. (9) סנהדרין קב (10) זהר פ' מצורע עמ' נג
(11) הרחב דבר, פרשת תקת אה"ט

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.clickstforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamdim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

Please Join! * Not just for Yeshuos *
דיבקה בו Yeshuos *
It's your revered connection with Him!
בינ
גברא לגברא -
100
approx 2,400 verifiable signatures * 855.400.5164 * www.kvodshomayim.org

Mazel Tov to the Friedman and Frommer Families on the Upcoming Chasuna of Shlomo and Shana Gitel. May the young couple be zoche to build a Bayis Neeman B'Yisroel, a Tiferes for the Mishpacha

מעשה אבות ... סימן לבנים

וידר ה' על דר סיני אל ראש הדר ויקרא ה' למשה אל ראש הדר ויעל משה ... (ש-ב)

Shloime Kaufman's eyes moved rapidly across the familiar faces of the men packed into *shul* on this sunny *Shabbos* morning. As *Gabbai*, he had been going through this routine for the past twenty years, looking out over the congregation and choosing a few each week for *aliyos*. He always recalled the famous words of the **Yerushalmi** (*Megilla 4*) that *Krias HaTorah* is likened to the *Maamad of Kabbolas HaTorah* and a *Gabbai* is akin to *Hakadosh Boruch Hu* on *Har Sinai*, as he gives out the *aliyos*. This was a job that came with its challenges, but it also gave him an opportunity to count his blessings. The world Shloime Kaufman had known as a child and young man in Poland had been erased. It had collapsed all around him, snuffing out the lives of his loved ones. At the time, he didn't know what would become of the Jewish people. And yet, here he was, the grandfather of a beautiful, *Torah*-observant family, *Gabbai* of a thriving *shul*, surrounded by friends and family. Shloime scanned the rows of men as *the Torah* was removed from the ark. His eyes rested upon an unfamiliar face, a man about his own age with a short grey beard. He hadn't seen him in *shul* before, must be a guest.

Suddenly, the man's features and expression jarred loose a powerful flash of recognition! It was Menachem Reiner, his closest childhood friend! It was Menachem, the boy with whom he had grown up in their small Polish *shtetl*, with whom he had attended yeshivah in Bialystock. It was Menachem, the young man to whom he had clung, and who had clung to him, as they began their cattle-car journey into the fearsome blackness of Auschwitz. They had stuck together and given each other courage and hope. Bearing the numbers the Nazis had tattooed on their arms, they had found in each other the strength to hold onto their humanity and resist becoming only numbers. They had vowed to help each other survive, both in body and soul.

And they did survive, *Boruch Hashem*. But when the war ended, each went his own way, eager to begin anew. For sanity's sake, they each tucked the past away into a deep, locked box that would be opened only on rare occasions. Menachem had settled in Israel and Shloime Kaufman had obtained a visa for America. They had lost touch with each other.

That was many years ago. Now with unbelieving eyes and trembling hands, Shloime Kaufman beheld the unmistakable face of his friend once again. Shlomie decided in his mind: Menachem Reiner would get the sixth *aliyah*.

As the *Torah* reading began, the *Gabbai* felt as if his heart could not be contained in his chest. Nevertheless, he clamped a tight lid on his emotions and performed his duty, calling up each *aliyah* with the traditional chant of "*Yaamad*" followed by the man's Hebrew name. By the fifth *aliyah*, however, beads of sweat were sparkling on his forehead and tears were welling up in his eyes. He prayed that when the time came to call up number six, his voice would be able to break free of his tight throat. He knew the name - he could never forget Menachem ben Yehoshua. But when the time came, Shloime could not open his mouth. There were no words fit for this moment. All the suffering locked away in that figurative box was now out in the open, laid out before his eyes, and it was too much to bear. The congregation began murmuring and looking toward their once fearless leader, fearing that the pale, trembling man was becoming ill. And then, a deep cry rose up inside the *Gabbai*, a cry to *Hashem* that contained in its broken sound all of His children's cries of anguish.

Shloime Kaufman turned in the direction of his friend and at last found his voice. "*Yaamad*, 57200148!" he called.

The baffled men in the *shul* did not understand. What was this number? What had become of Shloime Kaufman? But in the back of the room, one man understood. The number was Menachem's number, tattooed on his arm as a lifetime reminder of the darkest period of Jewish history, the epic tragedy of his people which he had witnessed with his own eyes.

The entire *shul* sat in stony silence as Menachem moved slowly toward the *bima*. Menachem needed no introduction. With tears coursing down his cheeks, he cried out, "Shloimele! Shloimele! Is it really you?" "Yes, Menachem, it's really me!"

They wept on each other's shoulders, rocking gently. Words were powerless to carry the chaotic emotions. The entire *shul* sat spellbound, witnessing a moment that could have melted a heart of iron. As these two men stood together, living witnesses to the Jewish people's miraculous survival, it seemed clear that *Hashem* would never forsake His people - the *Am Segula*!

R' B. Pruzansky - Stories for the Jewish Heart

תורת הצבי על הפטרות

ויעה אלי אחד מן השרפים וכידו רצפה במלקודם לקח ... (שפי"ו-י)

Just as all of *Klal Yisroel* experienced the awesome "vision" of *Hashem* on *Har Sinai*, *Yeshaya HaNavi's* vision of the heavenly *Merkavah* revealed *Hashem* surrounded by *Seraphim* in all His glory. The *Navi* describes how an angel used special tongs to transport a fiery coal. Why did *Yeshaya* deem it necessary to recount the specific tool that the angel used to carry the coal? Doesn't that seem like a trivial piece of information in the context of the incredible vision?

R' Shimon z"l of Frankfurt quotes the *Yalkut* that as the angel attempted to cleanse the *Navi's* lips from his "misdeed" the angel burnt himself while *Yeshaya* remained unscathed.

An incredibly powerful lesson to learn is that the power and heights which a person can reach is unimaginable. The angel which was tasked with transporting the fiery coal to *Yeshaya HaNavi* was in the highest spheres imaginable, yet the *Navi* who was a mere human was able to withstand the fiery coal without the aid of special tongs due to his high level of *Kedusha*. However, the angel who used the tool got burnt.

At *Har Sinai* every Jewish soul stood and saw the holy *Shechina* and the effects of that incredible experience are embedded in the very fiber of every Jewish soul placing him on a tremendous level of *Kedusha*. To attain an even higher level, a person must fuel his inner drive that will make him want to continue growing in righteousness and *Kedusha*.

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kedushas Emayim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal!

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

ולא תעלה במעלת על מוכד אשר לא תגלה ערותך עליו וגו' (ב-ב)

On the last *posuk* in the *parsha*, **Rashi** teaches us a great lesson in the name of the **Mechilta**. We are commanded not to ascend the *mizbeach* with steps, but rather by using a ramp. Steps cause one to widen his stride, and this is close to exposing *ervah* which is behaving toward the stones in a humiliating manner. Now these matters are a *kal vachomer*: stones have no intelligence to object to their humiliation and yet the *Torah* said that because they are necessary, you shall not behave toward them in a humiliating manner. In contrast, your friend, who is created in the likeness of your Creator and who does object to being humiliated - how much more must you be careful not to embarrass him!

Based on **Rashi**, perhaps we can say that the *posuk* is alluding to a deeper *machshava*. A person can be so preoccupied with a *mitzvah*, rushing with alacrity and zeal, that he may inadvertently "step" on another *yid*. His haste may cause him to ignore the dignity and respect of a spouse, sibling, or child. Says the *Torah*, as you ascend my *mizbeach* make sure you don't offend your fellow Jew - "אשר לא תגלה ערותך עליו" - because then the whole *mitzvah* is rendered *posul*. As we know the two sides of the *luchos*, *bein adam lamakom* and *bein adam lachaveiro*, were given as one - they are inseparable.

I once heard a *vert'l*. Why is the letter צ called *tzaddik*? A *Yerushalmi yid* at the *kosel* once told me, because it carries a *yud* - (a *yid*) on its shoulders! But then he continued: So why is an נ which also carries a *yud*, not called a *tzaddik*? Because at the same time that he's carrying a *yid*, he's also stepping on a *yid*! (An נ has a *yud* in the bottom left too.)

What a profound thought! One cannot carry and trample on another *yid*! So although we may be passionately enthusiastic in our *avodas Hashem*, let's make sure that we are just as careful not to *chas v'shalom* slight a friend in the process!

משל למת הדבר דומה

ואתה תחזה מכל העם אנשי חל דאי אלקים ... (כא-ה)

משל: The Czar of Russia was a well known tyrant and autocrat who commanded fear and respect wherever he went. His subjects scurried about in terror when he was around, as he was unpredictable and would kill his subjects at whim. Government Ministers who had close ties with the Czar were also greatly feared, as they wielded tremendous influence and power, by virtue of their royal connections.

A meeting was once convened in the city of Brisk, and one of the highest ranking members of the Czar's inner circle was in attendance. Every important person in Brisk was ordered to be at the meeting, including city leaders, priests and other religious figureheads, as well as the rabbi of Brisk, at the time **R' Yehoshua Leib Diskin z"l**. Every single person in attendance trembled whenever the minister so much as looked his way, except for the *Brisker Rov*, who sat quietly and calmly and looked totally at peace where he was.

A *talmid* who was with him later asked him how he could be so calm in the presence of the Czar's minister, and he replied, "The *posuk* 'אתה ה' אלקיך תירא' commands us to fear *Hashem* with all 248 limbs and 365 tendons. Thus, I channel all my 'fear' into *Hashem*, and I have no other fear left with which to use for a human being of flesh and blood!"

נמשל: **R' Meir Soloveitchik z"l** explains that when *Yisro* told *Moshe*, "*You shall choose out of the entire nation men of substance* (אנשי חיל), *G-d fearers* (יראי אלקים)..." he was showing him how to know who were men of substance. The men who have *Yiras Hashem*, and fear *G-d* with all their might, are true אנשי חיל - men of great substance and worth. These men fear no one except for *Hashem* and therefore have no other fear in them at all (**Ibn Ezra**). Such men are worthy of being judges and leaders of the nation for these people will not be swayed by the threats of others since they do not fear anyone or anything - only *Hashem*. *Moshe Rabbeinu* used this very technique to appoint proper judges over the people.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF - חכנה

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויהו שם ישראל נגד הדר (ש-ב)

We are about to learn about the most significant event in all of Jewish history: The foundation of Judaism, the revelation of *Hashem*, the giving of the *Torah* on *Har Sinai*. This incredible event lives with each and every Jew on a daily basis and the *Torah* that we learn and impart to our children and children's children all emanates from *Har Sinai* and this one singular *Ma'amad* which cemented our relationship with our Creator. The level of spirituality that the Jewish people achieved at *Har Sinai* was unprecedented, due in great measure to the tremendous preparation by the Jewish people for this great event.

The **Ohr Hachaim Hakadosh z"l** points out that three aspects to the preparation are alluded to in this *posuk*. Of course, these three ideas are meant as lessons for us in our preparation to achieve lofty heights in *Torah*.

- (1) "*They left Refidim and came to the Sinai desert.*" This teaches us to be diligent and dedicated to the service of *Hashem*. How do we see this? The *Medrash* explains that *Refidim* was the place that *Amalek* attacked the Jews as a result of their slackening-off in keeping the Divine teachings of *Moshe*. The message of leaving *Refidim* means leaving a non-committed way of life and resolving to be extra careful and diligent in keeping the *mitzvos* properly.
- (2) "*They camped in the desert.*" The desert (מדבר) symbolizes humility, which is the source of all good *middos*. The *Gemara* teaches us that if a person considers himself barren and lonely like the desert he will merit receiving the *Torah*.
- (3) "*And they camped near the mountain.*" **Rashi** explains: "*As one person with one heart.*" Unity is surely a prerequisite and important way to prepare for receiving the *Torah*.

Let us make diligence, humility and unity a part of our everyday preparation for a *Torah*-true life.